

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ΄

1. Ὡσάν ἐξημέρωσεν, ἐσυμβουλευθήκαν ὅλοι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ ἐναντία τοῦ Ἰησοῦ νὰ τὸν θανατώσουν.
2. Καὶ ἔστοντας νὰ τὸν δέσουν, ἐπῆραν καὶ ἐπῆγαν τὸν καὶ τὸν ἐπαράδωκαν τὸν Πόντιον Πιλάτον τὸν ἡγεμόνα.
3. Τότε, ὡσάν εἶδεν ὁ Ἰούδας ὅπου τὸν ἐπαράδωκεν ὅτι ἐκατεκρίθη, ἐμετανόησε καὶ ἐγύρισε ὀπίσω τὰ τριάντα ἀργύρια τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς πρεσβυτέρους,
4. λέγοντας: «Ἔσφαλα καὶ ἐπαράδωκα αἷμα ὅπου δὲν ἔπταιεν». Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν: «Τί μᾶς κόπτει ἐμᾶς; σὺ ὄψει».
5. Καὶ ἔριξε τὰ ἀργύρια μέσα εἰς τὸν ναὸν καὶ ἀνεχώρησε· καὶ ἐπῆγε καὶ ἐκρεμάσθη.
6. Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐπῆραν τὰ ἀργύρια καὶ εἶπαν: «Δεν πρέπει νὰ τὰ βάλομεν αὐτὰ εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον τῆς ἐκκλησίας· διατὶ εἶναι τιμὴ αἵματος».
7. Καὶ ὡσάν ἐσυμβουλευθήκαν, ἀγόρασαν μετ' ἐκεῖνα τὸ «χωράφι τοῦ κεραμέως», νὰ θάπτουν τοὺς ξένους·
8. διὰ τοῦτο ἐκαλέσθη τὸ χωράφι ἐκεῖνο «Χωράφι αἵματος», ἕως τὴν σήμερον.
9. Τότε ἐτελειώθη ἐκεῖνο ὅπου ἐλαλήθη διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντας: «Καὶ ἐπῆραν τὰ τριάντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, τὸν ὅποιον ἐτίμησαν ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραήλ·
10. καὶ ἔδωκάν τα εἰς τὸ χωράφι τοῦ κεραμέως, καθὼς με ἐπαράγγειλεν ὁ Κύριος».
11. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐστάθη ὀμπροστὰ εἰς τὸν ἡγεμόνα. Καὶ ἐρώτησέν τον ὁ ἡγεμὼν λέγοντας: «Ἐσὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;» Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν λέγει: «Σὺ εἶπας».
12. Καὶ ἐκεῖ ὅπου τὸν κατηγοροῦσαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ

- οί πρεσβύτεροι δὲν ἀπεκρίθηκε τίποτες.
13. Τότε τὸν λέγει ὁ Πιλάτος: «Δὲν ἀκούεις πόσα μαρτυροῦν ἐναντία σου;»
14. Καὶ δὲν τοῦ ἀπεκρίθη καθόλου, εἰς κανένα λόγον· τόσον ὅπου ἐθαύμασεν ὁ ἡγεμὼν πολλά.
15. Καὶ εἰς τὴν ἑορτὴν εἶχαν συνήθεια νὰ ἐλευθερώνει ὁ ἡγεμὼν ἓνα ἄνθρωπον ἀπὸ τοὺς δεμένους διὰ τὸν ὄχλον, ὅποιον ἤθελαν.
16. Καὶ τότε εἶχαν δεμένον κάποιον ὀνομαστὸν ὅπου ἐλέγασιν Βαραββάν.
17. Ὅταν λοιπὸν ἦταν μαζωμένοι, λέγει τοὺς ὁ Πιλάτος: «Ποῖον θέλετε νὰ σᾶς ἀπολύσω; τὸν Βαραββάν, ἢ τὸν Ἰησοῦν ὅπου λέγεται Χριστός;»
18. Διατὶ ἤξυρην ὅτι ἀπὸ τὸν φθόνον τοὺς τὸν ἐπαράδωκαν [οἱ ἀρχιερεῖς].
19. Καὶ καθεζόμενος αὐτὸς εἰς τὸ κριτήριόν του, τὸν ἐμήνυσεν ἡ γυναῖκα του καὶ τὸν λέγει: «Νὰ μὴν ἔχεις ἐσὺ νὰ κάμεις μὲ τὸν δίκαιον ἐκεῖνον· διατὶ ἐγὼ ἔπαθα πολλὰ σήμερον εἰς τὸ ὄνειρόν μου διὰ αὐτόν».
20. Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἐκατάπεισαν τὸν λαὸν νὰ ζητήσουν τὸν Βαραββάν, καὶ τὸν Ἰησοῦν νὰ χαλάσουν.
21. Τότε ἀπεκρίθη ὁ ἡγεμὼν καὶ τοὺς ἐρώτησε: «Ποῖον θέλετε ἀπὸ τοὺς δύο νὰ σᾶς ἀπολύσω;» Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν: «Τὸν Βαραββάν».
22. Λέγει τοὺς ὁ Πιλάτος: «Ἄμὴ τὸν Ἰησοῦν ὅπου λέγουν Χριστόν, τί νὰ τὸν κάμω;» Λέγουν τὸν ὅλοι: «Ἄς σταυρωθεῖ».
23. Καὶ ὁ ἡγεμὼν εἶπε: «Καὶ τί κακὸν ἔκαμε;» Καὶ ἐκεῖνοι ἔσκουζαν περισσά: «Ἄς σταυρωθεῖ».
24. Ὡσὰν εἶδεν ὁ Πιλάτος ὅτι δὲν κάμει τίποτες διάφορον ἀλλὰ περισσότερον γίνεται σύγχυσις, ἐπῆρε νερὸν καὶ ἔνιψε τὰ χέρια του μπροστὰ εἰς τὸν λαόν, λέγοντας: «Καθαρὸς εἶμαι ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ δικαίου ἐτούτου· ἐσεῖ ὄψεσθε».
25. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς ὁ λαὸς καὶ εἶπε: «Τὸ αἷμα αὐτουνοῦ ἄς εἶναι ἀπάνου εἰς ἐμᾶς καὶ εἰς τὰ παιδιά

- μας».
26. Τότε τοὺς ἀπόλυσε τὸν Βαραββάν· καὶ τὸν Ἰησοῦν ἔδειρε καὶ τοὺς τὸν ἐπαράδωκε νὰ σταυρωθεῖ.
27. Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος ἐπῆραν τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτόριον· καὶ ἐμάζωζαν ἐκεῖ εἰς αὐτὸν ὄλον τὸ τάγμα τῶν στρατιωτῶν.
28. Καὶ ἔγδυσάν τον καὶ τὸν ἔβαλαν κόκκινον ροῦχον.
29. Καὶ ἔπλεξαν καὶ ἓνα στεφάνι ἀπὸ ἀγκάθια καὶ ἔβαλαν ἀπάνου εἰς τὸ κεφάλι του, καὶ εἰς τὸ δεξιόν του χέρι τὸν ἔδωκαν ἓνα καλάμι· καὶ ἐγονάτιζαν ὀμπροστά του καὶ τὸν ἔπαιζαν καὶ τὸν ἔλεγαν: «Χαῖρε, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων».
30. Καὶ πτύοντάς τον, ἐπῆραν καλάμι καὶ τὸν ἐκτυποῦσαν εἰς τὸ κεφάλι.
31. Καὶ ὡσὰν τὸν ἔπαιζαν, τὸν ἔγδυσαν τὸ κόκκινον ροῦχον· καὶ τὸν ἐντυσαν πάλιν τὰ ροῦχα του· καὶ τὸν ἐπάγαιναν νὰ τὸν σταυρώσουν.
32. Καὶ ἐκεῖ ὅπου ἔβγαιναν ἕξω, ἐβρῆκαν ἓνα ἄνθρωπον Κυρηναῖον, τὸ ὄνομά του Σίμωνα· ἐτοῦτον ἐγγάρευσαν νὰ σηκώσει τὸν σταυρὸν του.
33. Καὶ ὡσὰν ἦλθαν εἰς τὸν τόπον ὅπου ἐλέγασιν *Γολγοθά*, τὸ ὅποιον θέλει νὰ εἰπεῖ «Κρανίου τόπος»,
34. τὸν ἔδωκαν νὰ πιεῖ ξίδι ἀνακατωμένον μὲ χολήν· καὶ ὡσὰν τὸ ἐγεμάτισε, δὲν ἤθελε νὰ τὸ πιεῖ.
35. Καὶ ὡσὰν τὸν ἐσταύρωσαν, ἐμοίρασαν τὰ ροῦχα του ρίχοντες κλήρους· διὰ νὰ τελειωθεῖ ἐκεῖνο ὅπου ἐλαλήθη διὰ τοῦ προφήτου: «Ἐδιαμοιράσθησαν τὰ ροῦχα μου εἰς τοῦ λόγου τους· καὶ εἰς τὴν φορεσίαν μου ἔριξαν λαχνοῦς».
36. Καὶ ἐκάθονταν καὶ τὸν ἐφύλαγαν ἐκεῖ.
37. Καὶ ἔβαλαν ἀπάνου εἰς τὸ κεφάλι του τὴν ἀφορμὴν τοῦ ἐγκλήματος γεγραμμένην: «Ἐτοῦτος εἶναι ὁ Ἰησοῦς, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων».
38. Τότε ἐσταυρώθηκαν μαζί μετ' αὐτὸν δύο ληστές, ἓνας ἀπὸ τὴν δεξιάν του καὶ ἄλλος ἀπὸ τὴν ἀριστεράν.
39. Καὶ ἐκεῖνοι ὅπου ἐπερνοῦσαν εἰς τὴν στρατά τὸν

- έβλασφημοῦσαν, κουνου̐ντες τὰ κεφάλια τους
40. καὶ λέγοντες: «Ἐσὺ ὁποῦ χαλνᾷς τὸν ναὸν καὶ εἰς τρεῖς ἡμέρες τὸν οἰκοδομεῖς, σῶσε τοῦ λόγου σου· ἂν εἶσαι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, κατίβα ἀπὸ τὸν σταυρόν».
41. Ἔτσι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, παίζοντές τον μαζί με τοὺς γραμματεῖς καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ Φαρισαίους, ἔλεγον:
42. «Ἄλλους ἔσωσε, καὶ τὸν ἑαυτὸν του δὲν δύνεται νὰ σώσει. Ἄν εἶναι βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, ἄς κατίβει ἀπὸ τὸν σταυρόν τώρα, καὶ θέλομεν τὸν πιστεύσει.
43. Εἰς τὸν Θεὸν ἔχει τὸ θάρρος του –τώρα ἄς τὸν γλιτώσει, ἂν τὸν ἀγαπᾷ· διατὶ αὐτὸς εἶπε πὼς εἶναι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ».
44. Τὰ ὅμοια τὸν ὀνειδίζαν καὶ οἱ ληστάδες ὁποῦ ἐσταυρώθηκαν μαζί του.
45. Καὶ ἀπὸ ἕκτην ὥραν ἔγινε σκότος εἰς ὅλην τὴν γῆν ἕως τὴν ἐνάτην.
46. Καὶ τριγύρω εἰς τὴν ἐνάτην ὥραν ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς με μεγάλην φωνήν· καὶ εἶπε: «*Ἥλί, ἡλί, λαμὰ σαβαθανί;*» τουτέστι: «Θεέ μου, Θεέ μου, διατὶ με ἐγκατέλιπες;»
47. Καὶ κάποιοι ἀπὸ ἐκείνους ὁποῦ ἐστέκουνταν ἐκεῖ, ὡσὰν τὸ ἤκουσαν, ἔλεγον ὅτι ἐτοῦτος τὸν Ἥλιαν φωνάζει.
48. Καὶ παρευθὺς ἔτρεξεν ἓνας ἀπ' αὐτοὺς καὶ ἐπῆρεν ἓνα σφουγγάρι καὶ ἐγέμισέν το ξίδι καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς ἓνα καλάμι καὶ τὸν ἐπότιζεν.
49. Καὶ οἱ ἄλλοι ἔλεγον: «*Ἀφῆτε νὰ ἰδοῦμεν ἂν ἔρχεται ὁ Ἥλιος νὰ τὸν γλιτώσει*».
50. Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν ἔστοντας νὰ κράξει με μεγάλην φωνήν, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα του.
51. Καὶ παρευθὺς τὸ καταπετάσμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη δύο κομμάτια, ἀπὸ πάνου ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσεισθη· καὶ οἱ πέτρες ἐσχίσθησαν.
52. Καὶ τὰ μνημόρια ἀνοιξαν, καὶ πολλὰ κορμῖα τῶν ἀπεθαμένων ἀγίων ἀναστάθηκαν.
53. καὶ ἐβγήκαν ἔξω ἀπὸ τὰ μνήματα ὕστερα ἀπὸ

την ανάστασιν τοῦ Χριστοῦ· καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν καὶ ἐφάνηκαν εἰς πολλούς.

54. Καὶ ὁ ἑκατόνταρχος καὶ ἐκεῖνοι ὅπου ἦταν μαζί του ὅπου ἐφύλαγαν τὸν Ἰησοῦν, βλέποντες τὸν σεισμόν καὶ ἐκεῖνα ὅπου ἐγίνονταν ἐφοβήθησαν κατὰ πολλὰ καὶ εἶπαν: «Ἀληθινὰ Θεοῦ Υἱὸς ἦτον ἐτοῦτος».
55. Καὶ ἦταν καὶ γυναῖκες ἐκεῖ πολλές ὅπου ἔβλεπαν ἀπὸ μακρὰ· οἱ ὁποῖες ἀκολουθοῦσαν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν καὶ τὸν ὑπηρετοῦσαν.
56. Ἀνάμεσα εἰς τὰς ὁποῖες ἦτον ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ μήτηρ τοῦ Ἰακώβου καὶ τοῦ Ἰωσήφ, καὶ ἡ μητέρα τῶν υἱῶν τοῦ Ζεβεδαίου.
57. Καὶ ὡσὰν ἐβράδιασεν, ἦλθεν ἓνας ἄνθρωπος πλούσιος ἀπὸ τὴν Ἀρριμαθίαν, τὸ ὄνομά του Ἰωσήφ, ὁ ὁποῖος ἦτον καὶ αὐτὸς μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ.
58. Ἐτοῦτος ἐπῆγεν εἰς τὸν Πιλάτον καὶ ἐζήτησε τὸ κορμὶ τοῦ Ἰησοῦ. Τότε ὁ Πιλάτος ἐπρόσταξε νὰ τὸν δώσουν τὸ κορμὶ του.
59. Καὶ παίρνοντας τὸ κορμὶ, ὁ Ἰωσήφ τὸ ἐτύλιξε με σεντόνι καθαρὸν
60. καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς καινούριόν του μνήμα, τὸ ὁποῖον τὸ ἔσκαψεν εἰς τὴν πέτρα· καὶ ἔστοντας νὰ κυλήσει μίαν πέτραν μεγάλην εἰς τὸ στόμα τοῦ μνημείου, ἐδιέβη
61. Καὶ ἦταν ἐκεῖ ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καὶ ἐκάθονταν ἀγνάντια τοῦ τάφου.
62. Καὶ εἰς τὴν αὐρινὴν, ἡ ὁποία εἶναι ὕστερα ἀπὸ τὴν Παρασκευὴν, ἐμαζώχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι εἰς τὸν Πιλάτον,
63. λέγοντες: «Ἀυθέντη, ἐθυμηθήκαμεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος, ἀκόμη ζώντας, εἶπεν: “Ὑστερα ἀπὸ τρεῖς ἡμέρες ἀναστήνομαι”.
64. Πρόσταξε λοιπὸν νὰ σιγουραρισθεῖ ὁ τάφος ἕως τὴν τρίτην ἡμέραν· μήπως καὶ οἱ μαθηταὶ του ἔλθουν τὴν νύκτα καὶ τὸν ἐκλέψουν, καὶ εἰποῦσιν εἰς τὸν λαόν: “Ἀνεστάθη ἀπὸ τοὺς νεκρούς”. Καὶ θέλει εἶσται ἡ ὑστερινὴ πλάνη χειρότερη ἀπὸ τὴν πρώτην».
65. Λέγει τοὺς ὁ Πιλάτος: «Ἔχετε φύλακας, σύρτε

σιγουράρετέ τον καθώς ήξεύρετε».

66. Καὶ ἐκεῖνοι ἐπήγαν καὶ ἐσιγούραραν τὸν τάφον, βουλώνοντας τὸν λίθον, μαζί με τοὺς φύλακας.

Εμμανουήλ Χ. Κάσδαγλης (επιμ.), *Η Καινή Διαθήκη του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού εις απλήν διάλεκτον γενομένη μετάφρασις διά Μαξίμου του Καλλιουπολίτου*, ΜΙΕΤ, Αθήνα 1995.